

La crisi al descobert a les residències; una qüestió de dignitat

TERESA MAYORAL

COORDINADORA DE SECTORIALS I
SECRETÀRIA DE SALUT DEL PSC DE LES
COMARQUES DE LLEIDA, PIRINEU I ARAN

La crisi sanitària arran de la pandèmia del Covid-19, que ha provocat milers de morts en centres i residències per a la gent gran, ha destapat els pocs recursos materials i personals amb els que compten els geriàtrics per fer front a la cura de les persones més grans i ha reobert amb força un debat que fa anys que cueja.

Les residències estan concebudes teòricament a Catalunya –i a la majoria de països europeus– com una extensió de la llar: un recurs social per atendre de la millor manera els avis dependents.

La crisi ha posat en evidència el que tothom sabia, des de la Generalitat fins als sindicats del sector que segueixen denunciant la precarietat de mitjans humans, estructura i medicalització de la majoria dels centres.

La pandèmia ha descobert la realitat de les successives retallades, manca d'inversions i falta de responsabilitat dels poders públics que havien de ser els garants de la salut i seguretat dels nostres avis, àvies i residents. Una manca de responsabilitat que ha portat a conseqüències molt greus en

alguns centres. La crisi, però, ha fet que el comandament dels geriàtrics passi del departament d'Afers Socials al de Salut, que ha hagut de cobrir les mancances sanitàries amb les quals fa anys que batalla el sector; tot i que igualment aquesta Conselleria no acabi de fer els deures davant la crisi del Covid-19.

Els problemes fonamentals que pateixen les residències de Lleida hi són des de l'inici de la pandèmia: la manca de material d'autoprotecció dels treballadors i treballadores, la nefasta i desordenada gestió de les direccions, els contagis dels professionals amb la conseqüència d'una alta quantitat de

**Ara és quan més s'han notat
les retallades en salut i en
protecció social fetes per la
Generalitat des de l'any 2011**

baixes al sector, la mala gestió i el descontrol en la desinfecció de les residències i, finalment, la nul·la i ridícula actuació del Departament de Treball i Afers Socials durant tot aquest temps sense visitar o preocupar-se dels centres. Ara és quan més s'han notat les retallades en salut i en protecció social fetes pel Govern de la Generalitat des de l'any 2011.

Les condicions laborals dels i les professionals de les residències, la pressió, els horaris continuats i el perill de treballar amb una població de risc és un tema a tractar en profunditat.

Aquesta situació laboral ja havia estat denunciada en els darrers anys per part dels sindicats davant la inacció del Govern i ara la Generalitat ha d'assumir la seva responsabilitat política en la desatenció en l'organització de les residències. Ara, un cop s'ha posat al descobert i de manifest la clamorosa mala gestió dels darrers anys, toca passar full i recuperar la dignitat pels professionals a les residències i retornar als nostres avis i àvies la vellesa digna que sempre haurien d'haver tingut.